

בש"פ 1640/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1640/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שניה לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

ג' באדר ב' התשע"ו (13.3.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד שאול כהן

בשם המבקשת:

עו"ד גבריאל טרונישולי

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 14.03.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 29858-03-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל שישה אישומים, המייחס לו עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שטרם מלא שש עשרה שנה, לפי סעיף 351(ג)(2) בצירוף סעיפים 348(ב) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין; מעשה מגונה באדם ללא הסכמתו, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(3) בצירוף סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, השתמ"א-1981; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היזק בzdון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ג) בצירוף סעיף 380 לחוק העונשין.
 3. למשיב ולאשתו (להלן: האישה) חמישה ילדים משותפים. לאישה בת נוספת מנישואיה הראשונים (להלן: המתלוננת). בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, המתלוננת התגוררה יחד עם המשיב, האישה וילדיהם, והמשיב שימש לה כאב.
 4. על פי עובדות האישום הראשון, בין התאריכים 28.4.2005 ל-22.2.2015, ביצע המשיב מעשים מגונים במתלוננת במספר רב של הזדמנויות, בכך שנהג, בין היתר, לחבק את המתלוננת, לשכב עליה, ולגעת בחזה ובאיבר מינה מעל לבגדיה. כל זאת, חרף בקשותיה כי יניח לה ויחדל ממעשיו.
 5. על פי המתואר באישום השני, המשיב הסריט את המתלוננת כשהיא עירומה במקלחת, ללא ידיעתה או הסכמתה, ושמר את הסרטון במכשיר הטלפון הנייד שלו.
 6. על פי עובדות האישום השלישי והשישי, איים המשיב על בני משפחתו בשתי הזדמנויות שונות: ביום 20.2.2015 איים המשיב על המתלוננת והאישה באמצעות הודעה קולית כי ירצח את שניהן, ואילו ביום 22.2.2015 איים המשיב על המתלוננת באמצעות הודעה קולית כי יפגע בה.
 7. על פי עובדות האישום הרביעי, בין התאריכים 20.2.2015 ל-21.2.2015 שבר וקרע המשיב חפצים שקיבלה האישה במתנה מבני משפחתה, וכן השחית את מעמד הפאה שלה.
 8. על פי עובדות האישום החמישי, בבוקר יום 22.2.2015, במהלך ויכוח בין המשיב לאישה, אחז המשיב באישה בכוח, משך בשיערה, גרר אותה אל חדר השינה ומנע ממנה לצאת מהחדר. בשעה 23:00 לערך באותו יום המשיב איים להתאבד, וכשניסתה האישה להניא אותו מלעשות כן, איים כי יפגע בה אם תתקרב אליו.
- ההליכים עד כה
9. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. כמו כן, נטען כי במשיב מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות, מן הטעמים הבאים: חומרת המעשים המיוחסים לו כלפי המתלוננת, אותם ביצע בעת שהוא משמש לה כאב; איומיו כלפי המתלוננת והאישה; קביעה רפואית אודות מצבו הנפשי; והתקיימות תנאי החזקה הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, מאחר וחלק מהעבירות המיוחסות למשיב הן עבירות אלימות אשר בוצעו כלפי בנות משפחתו. כן נטען כי מתקיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים בשל חשש לשיבוש הליכי משפט, שכן מדובר בעבירות בבני משפחה.

10. דיון המעצר הראשון נערך ביום 15.3.2015, ובו ביקש בא-כוח המשיב שחרור לחלופת מעצר. בית המשפט המחוזי מצא כי בחומר הראיות קיים "ניצוץ ראיתי" והורה על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת. בדיון המעצר שנערך ביום 26.3.2015 קבע בית המשפט המחוזי כי אין מחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה וכן לגבי עילת מעצר של מסוכנות. על יסוד האמור, הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר לצורך בחינת קיומה של חלופת מעצר. כמו כן, בית המשפט המחוזי קבע כי נוכח העובדה שהמשיב היה מאושפז "אשפוז אזרחי", יש מקום להורות על הגשת חוות דעת פסיכיאטרית באשר לכשירותו הדיונית ומצבו הנפשי בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו. המשך הדיון נקבע ליום 20.4.2015.
11. ביום 14.4.2015 הוגשה לבית המשפט המחוזי חוות דעת פסיכיאטרית ראשונית, בה צוין שהמשיב אושפז עקב איומיו כי יתאבד וירצח את אשתו. עוד נכתב כי בבדיקה ראשונית לא נמצאו עדויות למצב פסיכוטי, אך הומלץ על ביצוע חוות דעת פסיכיאטרית מדוקדקת לאור מורכבות המקרה. ביום 19.4.2015 ביקש בא-כוח המשיב להורות על עריכת בדיקה זו. לאור בקשה זו ובהסכמת המבקשת, ביטל בית המשפט המחוזי את הדיון שנקבע ליום 20.4.2015 והורה על עריכת חוות דעת נוספת.
12. ביום 19.4.2015 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיב הוא גבוה והתרשם כי אין בחלופת המעצר שהוצעה כדי לאיין את מסוכנותו. על כן שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו לחלופת מעצר.
13. ביום 21.4.2015, לאחר הודעת בא כוח המשיב כי טרם נערכה הבדיקה הפסיכיאטרית, הורה בית המשפט המחוזי על העברה מיידית של המשיב לאשפוז לצורך הסתכלות. ביום 29.4.2015 הוגשה חוות הדעת הפסיכיאטרית, במסגרתה נקבע כי המשיב כשיר לעמוד לדין וכי בעת ביצוע העבירות לא סבל ממצב פסיכוטי והיה אחראי למעשיו.
14. ביום 30.4.2015 ביקש בא כוח המשיב דחיה משום שהמשיב לא הובא לדיון, ובהסכמת המבקשת נקבע המשך הדיון ליום 7.5.2015. בדיון שנערך ביום זה, קבע בית המשפט המחוזי כי אין בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו המינית הגבוהה של המשיב. כן צוין בית המשפט כי קיים חשש ממשי מפני שיבוש הליכי משפט משום שמדובר בעבירות שבוצעו בתוך התא המשפחתי. על כן הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. המשיב ערר על החלטה זו לבית משפט זה (בש"פ 3493/15) וחזר בו ממנו בהמלצת בית המשפט.
15. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתום תשעת חודשי מעצרו, המבקשת הגישה ביום 2.12.2015 לבית משפט זה בקשה להארכת מעצר (בש"פ 8305/15), וביום 10.12.2015 הורה בית משפט זה (השופט י' דנציגר) על הארכת המעצר בתשעים ימים נוספים החל מיום 15.12.2015.
16. ביום 4.1.2016 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי למעצרו עד תום ההליכים. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי הורה על קבלת תסקיר מעצר נוסף בעניינו. התסקיר המשלים התקבל ביום 22.2.2016, ובו עמד שירות המבחן על כך שמסוכנותו של המשיב לא פחתה. בשלב זה, טרם ניתנה החלטה בבקשה.
17. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי, בא-כוח המשיב הצהיר ביום 15.3.2015 כי הקריא למשיב את כתב האישום והסביר לו את תוכנו, וכי המשיב הבין את דבריו. מועד המענה לכתב האישום נדחה מספר פעמים, בין השאר לאור ניסיונות הידברות בין הצדדים אשר לא נשאו פרי. ביום 2.7.2015 הגיש בא-כוח המשיב מענה מפורט לכתב האישום. ביום 2.11.2015 התקיימה ישיבת גישור, אך הליך הגישור לא צלח. ביום 9.11.2015 החלה פרשת התביעה ונשמעה עדותה של המתלוננת. שלב ההוכחות בתיק

הסתיים ביום 7.2.2016, לאחר חמישה מועדי הוכחות במסגרתם נשמעו שמונה עדים. באותו המועד, בית המשפט המחוזי קבע כי סיכומי המבקשת יוגשו בכתב תוך 30 ימים ממועד זה; כי סיכומי המשיב יוגשו תוך 20 ימים לאחר מכן; וכי הכרעת הדין תינתן ביום 19.4.2016.

הבקשה

18. בבקשה שלפניי, טוענת המבקשת כי העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום – וביניהן איומים; עשיית מעשים מגונים; תקיפה; פגיעה בפרטיות; והשחתת חפצים – מלמדות על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, לציבור בכלל ולמתלוננת בפרט. לחיזוק עמדתה, המבקשת מפנה אל תסקיר מעצר עדכני מיום 22.2.2016 בו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגעת מצדו של המשיב, ואל התבטאויות שהשמיע המשיב עצמו במהלך חקירתו הנגדית אשר מצביעות על מסוכנותו. המבקשת מזכירה כי ברקע דברים אלו עומדים תסקיר המעצר הראשון וחווה הדעת הפסיכיאטרית שהוגשו בעניינו של המשיב, אשר מצביעים בבירור על מסוכנותו. כמו כן, המבקשת מציינת כי קיים חשש להימלטות מן הדין נוכח העונש הצפוי למשיב באם יורשע. לבסוף, המבקשת מטעימה כי ההליך נמצא בישורת האחרונה, כאשר קבוע מועד למתן הכרעת דין ליום 19.4.2016, כך שהתיק צפוי להסתיים במהלך תקופת המעצר המבוקשת.

19. מנגד, המשיב מצביע על כך שלשיטתו נפלה שגגה בתסקיר המעצר המשלים שהוגש בעניינו, באשר הוא התמקד במסוכנותו כלפי בת זוגתו ולא כלפי המתלוננת. עוד טוען המשיב כי הוא סובל מכאבי ראש – לאחר שהוכה במעצר, וכן מכאבי שיניים, ומבקש את שחרורו על מנת שיוכל לטפל במצבו הרפואי. בהמשך לכך, המשיב מדגיש את משך הזמן הארוך (שנה וחודש) שעבר מאז תחילת מעצרו, וכן את משך הזמן שנותר עד לסיומו של ההליך – אשר לדידו עומד על מספר חודשים.

דיון והכרעה

20. ככלל, בהליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הליך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקול במסגרת הבקשה להארכת מעצר, ניתן למנות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבותיהן; ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל: בש"פ 4375/15 מדינת ישראל נ' סולימנוב, פסקה 13 (2.7.2015)).

21. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שבפניי, שוכנעתי כי די במסוכנותו של המשיב ובסיומו הקרב של התיק כדי להצדיק את קבלת הבקשה להארכת מעצרו. אציין, בקצרה, כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא ברורה וגבוהה, ונלמדת בעיקר מחומרת המעשים המיוחסים לו; ומהתרשמותו השלילית של שירות המבחן בשני תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו – בהם, כאמור, גם לא הומלץ על שחרורו. בעניין זה תודגש עדכניותו של תסקיר המעצר האחרון. כמו כן, הכרעת דין של בית המשפט המחוזי צפויה להינתן במהלך החודש הבא (בתאריך 19.4.2016), ויש להניח כי התיק בכללו קרוב לסיומו.

22. באשר לטענותיו של המשיב, לא מצאתי כי יש במצבו הרפואי; משך הזמן בו נמצא במעצר; או קצב התקדמות ההליכים בתיק – כדי להצדיק את שחרורו. ראוי להוסיף, כי לא נעלמו מעיני השגותיו על קביעת מסוכנותו בתסקיר המעצר המשלים, אך כפי שהבהרתי למשיב במהלך הדיון עצמו, המקום המתאים להעלתן – ככל שיבחר בכך – הוא בבקשה לעיון חוזר בפני בית המשפט המחוזי.

23. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים, החל מיום 14.3.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 29858-03-15 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"ו (17.3.2016).

ש ו פ ט